

Бурозубка альпійська

Sorex alpinus
(Schinz, 1837)

Клас
Ссавці – Mammalia

Ряд
Комахоїдні – Insectivora

Родина
Бурозубкові – Soricidae

Охоронний статус: BernC: II, ЧКУ: Рідкісний; ЧКК: NT

Поширення. Ендемік Європи. Ареал охоплює альпійський і субальпійський пояси гірських систем Європи: Піренеїв, Альп, Карпат, Балкан.

Україна: Карпати [1].

Середовище існування та особливості біології. Альпійська бурозубка найбільш амфібіотична з усіх видів роду *Sorex*. Пошиrena в лісовому та субальпійському поясі Східних Карпат. Селиться вздовж струмків і потоків, на заболочених ділянках

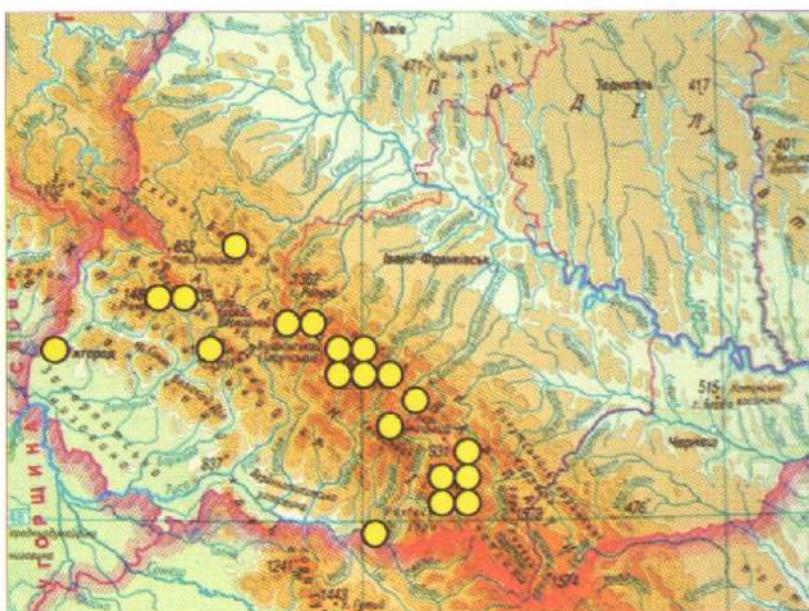
верхньої частини поясів букових і смерекових лісів, у заростях трави та гірсько-соснового криволісся, між корінням дерев, у буреломах, інших вологих ділянках на висотах 300-1500 м. На нижчих висотах пов'язана з холодними і вологими ділянками: напр., каміння в зарослих ярах, тінистих лісах, під камінням. У високогір'ї може заселяти більш відкриті біотопи, де живе в щілинах і під камінням.

Сучасний стан. Стан популяції альпійської бурозубки переважно залежить

від впливу природних факторів, зокрема кліматичних умов. На південно-західному макросхилі це – відносно рідкісний вид з обмеженою територією поширення. У долинах потоків у зоні смерекових лісів мала кутора – рідкісний вид [2]. Рідкісний вид у вологих місцях лісового поясу і криволісся ПЗ «Горгани».

Фактори загрози. Ймовірним фактором зниження чисельності популяції може бути деградація місцеперебувань у зв'язку з вирубуванням і трелюванням деревини у верхньому лісовому поясі, міжвидова конкуренція з боку інших землерийок.

Рекомендовані заходи охорони. Запобігання забрудненню та руйнуванню життєво важливих біотопів, забрудненню водойм.

Джерела інформації:

1. Мішта, 2009; 2. Башта, Потіш, 2007.